

Finanslovforslaget udviste ved fremsættelsen samlede indtægter på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet til et beløb af ca. 63,3 milliarder kr. og udgifter til et beløb af ca. 57,3 milliarder kr., hvilket ville give et overskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på ca. 6 milliarder kr. Med korrektion for en række bevægelser på kapitalbudgettet, der sammenlagt androg netto-kapitaludgifter på ca. 2,5 milliarder kr., fremkom herefter et kasseoverskud på godt 3,5 milliarder kr.

Budgetministeren gav ved fremsættelsen en redegørelse for det seneste skøn over statsfinanserne for finansåret 1973-74, hvorefter ministeren i hovedtræk gennemgik det fremsatte finanslovforslag, idet han fremhævede, at det repræsenterede en stabilisering af de statslige udgifter, idet stigningsprocenten var nul, når der bortsås fra pris- og lønstigninger.

Finanslovforslaget nåede på grund af det udskrevne folketingsvalg ikke at komme til behandling i folketinget inden valget.

18. Forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter. (Ophævelse af adgangen til at oprette boligsparekontrakter). (Budgetminister *Knud Heinesen*).

Fremsat $\frac{3}{10}$ F. sp. 62 Forslag som fremsat A. sp. 89
1. beh. $\frac{16}{10}$ - - 605

Partierne ordførere: Knud Damgaard, Juul-Madsen, Christophersen, Dahlgaard og Henning Philipsen.

Efter 1. behandling henvist til boligudvalget.

Det væsentlige indhold i lovforslaget er, at *adgangen til at oprette boligsparekontrakter foreslås ophævet fra og med den 3. oktober 1973.*

Ved lov nr. 215 af 27. maj 1970 om boligsparekontrakter etableredes en boligopsparingsordning.

Staten præmierer herefter opsparing, der foretages i henhold til en boligsparekontgakt med henblik på tilvejebringelse eller forbedring af helårsbolig.

Sådanne boligsparekontrakter kan oprettes med banker, sparekasser og andelskasser eller med obligationsudstedende foreninger eller institutter og skal omfatte en opsparing, der i mindst 3 år og højst 5 år i gennemsnit pr. måned udgør mindst 100 kr. og højst 500 kr.